

NOVINY STŘEZINY

Pravidelně nepravidelný zpravodaj č. 52

Divadelní maraton, nový sál, Safari v Americe... Čtěte uvnitř

BUDEM SE BRÁT, SE BRÁT... song pěkně od podlahy vystříhla zbrusu nová kapela - Střeziňanka. Evovaškovská paruková tečka zakončila Sametový večer učitelů - koncert, který k výročí začátku svobodných časů ukázal hudební i výtvarný um našich pedagogů. Střeziňanka vznikla sice jen pro jeden večer, ale okamžitě získala silnou fanouškovskou základnu, která ji možná umřít nenechá... Foto: Jitka Hodasová

Vázení přátelé a příznivci střezinského umu vůkol!

Dostáváte do ruky 52. číslo našeho zpravodaje. Jak jsem slíbil, roste do krásy i velikosti. Přesto, že jeho příprava je už od minulého čísla v rukou mnohem povolanějších (redaktorkou je Jitka Hodasová – od září naše nová tajemnice uměleckého provozu), je to stále takové moje dítě. Prvních padesát čísel je pro mne jako padesát let. A všichni rodiče mi dají za pravdu, že ani po padesáti letech se nekoukáte na své děti jako na dospěláky, ale máte o ně stále starost, chcete pro ně jen to nejlepší a nejrady byste je stále vedli za ruku. To ale dospělí děti vůbec nemají rády. A tak to nás rodiče stojí spoustu odříkání a „spolknutých“ dobrých rad do života, abychom svému dítěti nechali žít ten jeho život a nenutili

mu vlastně ten náš. Nejlépe je vše jen zpovzdálí sledovat a radovat se z každého úspěchu.

Tak se i já raduji z každého úspěchu, který vám moji kolegové prostřednictvím Novin Střeziny sdělují. Je to, jako kdybych listoval rodinným albem a vzpomínal na pěkné chvíle. Pojďte si se mnou tedy zalistovat a zavzpomínat, protože u spousty událostí jste byli také. V poslední době to byl třeba vynikající Sametový učitelský večer (koncert a výstava), Noc divadel v našem Divadle Jesličky nebo třeba otevření nového koncertního sálu v budově Jih. Významnou a možná v dnešní době málo docenovanou událostí byl říjnový zájezd orchestru Safari do USA, následoval zájezd hudebních sólistů do

Chorvatska, v přípravě je lednový zájezd učitelů do nově spřátelené hudební školy v Drážďanech.

S příchodem nových učitelů vznikají také další nové zajímavé akce, případně s novými silami obnovujeme ty tradiční. To je třeba případ kdysi pověstného střezinského školního plesu. Po několika letech se chceme pokusit tuto kdysi zavedenou tradici opět vzkřísit. Nový vítr bude foukat i do tradiční národní soutěže Hradecké Guitareando, jejíž 14. ročník budeme pořádát v květnu. Nudit se s námi věru nebudete. Tak listujte, čtěte, pište si do diářů, reagujte, přijďte nám pomoci a podporujte nás (a vaše děti) alespoň tak, jako doposud. Děkuji Vám za to!

Karel Šust, ředitel školy

Dva stejné dárky? Žádný problém, přineste jeden do tomboly

Už teď se bojíte, že pod vánočním stromkem přistanou zabalená překvapení, nad jejichž využitím si budete marně lámat hlavu? Můžete si v klidu vydechnout a radovat se i z nich. Nemusíte přemýšlet, k jakému oblečení se hodí pestrobarevné ponožky nebo kam dáte tu zvláštní sošku nebo vázu, která si s interiérem vašeho bytu prostě tykat nebude. Máte možnost přinést je k nám do školy a způsobit tak nezměrnou radost někomu jinému. Ano, plesová tombola bude také tombolou dárků, které jste dostali dvakrát. Píšeme také, protože se samozřejmě budeme snažit, aby tombola byla pestrá a bohatá, jak bylo tradicí.

Během plesu můžete své šťastné okamžiky zvěčnit. V předzáří instaluje Jakub Misík – žák Střeziny – svůj FOTOMAT. Jde v podstatě o fotografické studio, kde se můžete sami, s přáteli i rekvizitami samospouští vyfotit. Snímek pak budete mít k dispozici v elektronické podobě. Na fotky z FOTOMATU se můžete podívat na facebookové stránce Jakub Misík photography.

Čekají vás i další překvapení, jedno hned na začátku... Můžeme prozradit, že souvisí s dobrým pitím, se Střezinou a odnesete si ho domů. Další překvapení bude půlnoční. A tady už ani muk.

Jitka Hodasová

Chystáme ples! Těšte se na muziku, legrácky i překvapení

Po několikaleté přestávce jsme se rozhodli rozšířit prostor, kde chce ZUŠ Střezina šířit radost, a tak plánujeme obnovit střezinský ples. Známe už termín v pořadí 15. plesové radovánky – ten je v pátek 27. února 2015, známe také místo – hradecké Adalbertinum. Dokonce víme, kdo nám bude hrát k poslechu i tanci – kapela Uši (sice pardubická, ale s našim učitelem Radkem Škeříkem a bývalou žačkou Zofíí Dařbujánovou).

Určitě se můžete těšit na tombolu a také máme vymyšlených několik samozřejmě legračních a příjemných specialit – jako například pozornost na uvítanou a půlnoční překvapení. S dalšími vás budeme seznamovat postupně, dovolíme si vás trochu napínat.

S čím nechceme čekat, jsou také prosby. Minulé plesové ročníky se pyšnily bohatou tombolou i dobrou takřka rodinnou zábavou. Chceme, aby i tento půlkulatý ročník byl prostě náš. Proto prosíme všechny, kdo alespoň trochu berou Střezinu za svou, aby pomohli. Uvnitř novin najdete formulář, který vyplňte a po svém malém umělci pošlete zpět jeho učiteli, případně do kanceláře školy. Rozhodně vás nechceme vystavit nějakému tlaku, v klidu se rozhodněte, jaké možnosti jsou pro vás ty pravé. Rádi budeme za jakoukoliv finanční podporu, dar do tomboly, ale třeba i pomoc při oslovování firem, při organizaci plesu. Víťame i radu, za kým se pro podporu vydat.

Jitka Hodasová

Safari letělo za oceán. Muzikanti hráli dětem i seniorům, líbila se dechovka

Zdá se to k neuvěření, ale už téměř 20 let jezdí střezinské orchestry koncertovat za oceán. Po Primaveře a STO-HK k tomu letos dorostl i akordeonový orchestr Safari. K oporám orchestru stále patří zakládající generace, která pamatuje jeho začátky v roce 2006. Z tehdejších špuntů jsou teď už maturanti a vysokoškoláci a zájezd do Ameriky tak speciálně pro ně mohl být takovým pěkným dárkem za dlouholetou věrnost Safari!

Po rekordně krátkých přípravách (červen, prázdniny, září) jsme vyjeli hned zkraje října, v plánu bylo hlavně dobýt St. Louis a pak také Chicago. Zůstali jsme vlastně stále v péči rodiny Šustů, neboť střezinský ředitel Karel nás půjčil na 14 dní do opatrování svému bratru Michaelovi, který nás měl kompletně na starost v Americe.

Radost, že jsme se při přestupování na letištích nepoztráceli, nám zkazily aerolinky, které v Amsterdamu zapomněly přibalit více jak polovinu našich akordeonů. První večer v St. Louis jsme tak strávili v temných představách, co si akordeonový orchestr počne bez akordeonů... Naštěstí chybějící nástroje dorazily hned druhý den ráno, a tak jsme mohli hned vystartovat na první dva koncerty.

Naše publikum se skládalo převážně ze tří okruhů: školní mládež, důchodci a spřátelená církevní společenství. Ve školách jsme si

Safari si výlet do Ameriky užilo. Foto z Chicaga

užívali živelného fandění, nadšeného potlesku a vřestění stovek amerických mláďat, v domovech pro seniory zase překrásného prostředí a vděčného posluchačstva, které ocenilo hlavně klasickou hudbu a dechovku.

Církevní domy zase měly pro nás muzikanty obrovské kouzlo v rozlehlosti sálů a technickém vybavení. Například náš poslední koncert v Chicagu se odehrál v sále pro 2200 lidí!

Program jsme narařili jako takový velký barevný talíř chuťovek

ze všech koutů hudebního království. Po úvodu, kde většinou zazněly klasičtější skladby (Vltava, Dvořákovo Largo) a ukázky z filmů a muzikálů (West Side Story, 7 statečných), jsme nasadili nám nejvlastnější swing a jazz, pak okénko zvukomalebné Francie nebo Španělska, před závěrem rozdováděli publikum nějakou tou sambou či rockovým hitem a dorazili ho osvědčenou českou dechovkou. Koncerty nám moudře a vtipně moderoval Michael, čímž zajistil mnohem lepší kontakt s publikem, než

by to zvládl kdokoli z nás svou plachou angličtinou.

Mezi koncerty se našlo dost času i na prohlídky obou velkých měst, na zábavu s našimi „housing families“ (rodiny, co nás ubytovaly) a na odpočinek v tábořišti u jezera Sallateeska. Že jsme toho po Americe taky hodně najezdili, to ani nemusím zmiňovat – každá ze dvou dodávek, kterými jsme se vozili, natočila za necelé dva týdny přes 1500 mil!

Tady je na místě doplnit, že veškeré náklady vzniklé v Americe hradili Američané, zatímco na zaplacení letenek se největší měrou podíleli Safari rodiče za přispění KPHO a také Magistrátu města Hradce Králové. Mockrát všem děkujeme!

Na závěr bych zmínil jedno neuvěřitelné setkání – po koncertě ve městě Highland za mnou přišel Michael a vedl s sebou starší drounou paní – podívej, tahle paní, to je prezidentka amerických akordeonistů a chtěla by se s tebou vyfotit. Když jsem popadl dech, dozvěděl jsem se od paní Amy Jo Sawyer, že se jí naše vystoupení moc líbilo a chtěla by nás pozvat na velký festival akordeonových orchestrů, který se bude konat příští rok v Chicagu...! Zatím si to tedy nedovedu organizačně představit, ale jako takový muzikantský sen je to nádherné, co říkáte?

Radek Škeřík, za hudební obor

Popíci nikdy nespí, chystají se na Open Dwoor

Střezinský orchestr STO-HK.

Už z nejstarší historie můžeme sledovat dva proudy hudby. Artificiální hudba, jež má za úkol povznášet ducha (těž se říká vážná hudba) a populární, která má za úkol lidi pobavit. Naše pokroková zuška přetavila tuto skutečnost do možnosti, studovat populární hudbu jako samostatný rovnocenný obor. V něm se soustředili učitelé především moderních nástrojů, jako jsou keyboardy, elektrické kytary a baskytary, bicí nástroje, zpěv v popu, saxofony, a další. Žáci mají možnost své získané dovednosti uplatnit v mnoha kapelách, souborech a orchestrech, které vyučují

téměř všichni pedagogové populárního oboru.

„Popíci nikdy nespí!“ Takové povzbuzující heslo jsem zaznamenal na konci loňského školního roku, kdy se naše kapely a orchestry účastnily všech veřejných akcí a oslav hudebního školství v HK.

Nejinak je tomu i v novém školním roce. Každé září čeká kapelníky nemilá skutečnost, že ti nejzkušenější hráči naše kapely opustili a vydali se na samostatnou hudební dráhu a my je musíme nahradit, aby se mohlo pokračovat. Ovšem ani to nezabránilo tomu, že například STO-HK již koncem prázdnin

odehrál dvouhodinový koncert na svatbě jeho bývalých dvou členů. Další významnou akcí STO-HK, byl koncert na oslavách 15 let orchestru Melody Brass před zcela vyprodanou Sokolovnou v Chlumu nad Cidlinou. S nastalým podzimem se jazzmani z STO připravují na koncerty v Divadlech Jesličky a Drak a pozvali si vynikajícího hosta z pražské Ježkovy konzervatoře na společný koncert do AC klubu.

Z výčtu kapel populárního stojí za zmínku také saxofonový soubor Saxtet, který často doprovází různé společenské akce – koncert na oslavách 20 let rockové kapely Teplá bucha nebo módní přehlídku v ateliéru paní Jitky Šedové.

V našem oboru působí letos 12 souborů od již zmíněných orchestrů a souborů až po rockové a popové formace. Všichni populáři se již tradičně připravují na svůj velký festival Opendwoor, ve kterém letos opět nabízí prostor všem ostatním oborům. Taneční, dramatické i výtvarný obor se na festivalu představil už v loňském sedmém ročníku a nejinak tomu bude i letos. Poznamenejte si do kalendáře datum 13. května a přijďte se na rozmanitý program podívat.

**Tomáš A. Mucha
za obor populární hudby**

Ze střezinského Jihu na jih Evropy

Před dvěma lety započala další zahraniční družba Střeziny s hudební školou v chorvatském městě Sisak.

Na jaře 2012 jsme výběr mladých umělců z této školy přivítali na Střezině a na podzim jsme jim návštěvu oplatili. Vlastně jsme jim přijeli pogratulovat k jejich školním narozeninám a přichystali krásný koncert toho nejlepšího, co měla Střezina v té době k dispozici. Protože zájezd trval čtyři dny, stihli jsme se i porozhlédnout po vnitrozemském Chorvatsku, což se našinci moc často nepoštěstí. Navštívili jsme i hlavní město Záhřeb a večer se poveselili se Sisakčany.

Protože se tahle družba velmi vydařila, opakujeme ji letos znovu – na jaře byli Chorvaty u nás, ukázali se opět v tom nejlepším koncertním světle, a teď na podzim je to na nás. 26. listopadu odjel výběr žáků hudebního oboru na čtyři dny z Jihu na jih!

**Radek Škeřík
za hudební obor**

Sprejeři – chirurgové způsobili „zmatek“ v podchodu

„Akci Sprejování v podchodu“ pořádalo Bio Central v rámci tzv. Sousedských slavností. Nabídka přišla nečekaně a poměrně krátce před termínem akce, vlastní sprejování bylo tudíž poměrně živelné a akční. Vytvořit šablonu ve stylu Banksyho je práce na poměrně dlouhou dobu (viz Sprejování na tanečním oboru), žáci proto pracovali s předpřipravenými šablonami písmen a tvarů. Tématem se stalo působení všudypřítomných vizuálních

informací na naši mysl, dílo na stěnách podchodu (směrem ke Střelnici a Tesco) se mělo stát vizualizací zmatku, jaký v hlavě vzniká při krátkém průchodu městem, po cíleném útoku všech doporučení („Jen s námi to zvládnete...“), starostí o naše zdraví („Trápí vás nedoslýchavost?“), osobních pravd („Vím, jak chutná úspěch nejlépe“) a sdělení na hranici duchovního prozření („Odhal své skryté stránky“). Žáci (převlečení za cosi mezi autolakýrníkem a chirurgem) tento úkol pojali opravdu důkladně, vizualizace zmatku, který v nás všudypřítomné produkty grafického designu vytváří, je opravdu věrohodná. Sprejování hodnotím jako vydařené, navíc obě hlídky městské policie, které během akce přivolali procházející občané, se podařilo přesvědčit, že je to celé skutečně legální.

Marek Bělohávek za výtvarný obor

Markéta Chocová: Plním si svůj sen

Pod barvami sprejů ožívají i chodby tanečního oboru, obrazy mají na svědomí dvě sedmnáctileté žačky výtvarného oboru. „Ještě dřív, než jsem začala chodit na výtvarný obor na Střezinu, obdivovala jsem sprejované studentské výtvary u Futura. Chtěla jsem tvořit něco podobného, ale nevěděla jsem jak na to. Pak se náš učitel zeptal, čemu bychom se tohle pololetí chtěli věnovat. To byla moje šance a využila jsem ji. Díky tomu si jdu za svým snem,“ řekla Markéta Chocová. „Ke zvelebování tanečního oboru jsem se rozhodla, protože já sama na něm trávím skoro celý týden a vím, že to tam nevypadá právě hezky. Líbí se mi a obdivuji práce Banksyho, který se stylem přišel a rozšířil ho po celém světě. Myslím si, že díky našim nasprejovaným tanečnicím a budoucímu navazujícímu grafickému designu stěny na chodbách zaujmou návštěvníky i tanečníky,“ dodává Anna Langrová.

Nový sál otevřel Písmenkový koncert

Sál v budově Jih se začal rekonstruovat v polovině října a za čtyři týdny už se otevřel Písmenkovým koncertem. Pásku přestřihnul ředitel ZUŠ Střezina Karel Šust za asistence šéfa hudebního oboru Radka Škeříka. Jak oba pánové zmínili, ještě se musí vychytat pár much, namontovat osvětlení a sál bude sloužit našim muzikantům do doby, než díky rekonstrukci získáme sály z tělocvičen. Foto: Jitka Hodasová

Prosba pro návštěvníky koncertů

Jsme moc rádi, že chodíte na naše koncerty. Víme dobře, že v dnešní uspěchané době je problém vše stihnout a vážíme si Vaší podpory. Nicméně nelze nevidět, že se v hledištích pomalu rozmáhá jeden velký nešvar, který nám kazí radost i naši práci.

Stále více diváků si po výkonu „svého“ umělce nebojácně razí cestu ven ze sálu, často i za svolávání dalších příbuzných. Někdy si už připadám, jako na třídní schůzce s Hujerovými. Některé organizátory koncertů již začali psát na konci programu poděkování za to, že neruší svým předčasným odchodem koncert. Ale část diváků asi ten program ani nedočte do konce. Odcházejí dokonce i před posledním číslem (2–3 minuty!?).

Milí diváci, vezměte, prosím, na vědomí, že se každým koncertem snažíme naše – vaše děti vychovávat. Smyslem koncertu není jen předvést naučenou skladbu, ale prožít hezký večer se všim všudy. To se týká např. oblečení účinkujících,

jejich chování, vzájemné spolupráce a podpory mezi účinkujícími a učiteli a v nemalé míře také uznání diváků. To vyjádříte svým potleskem, ale hlavně také vyhrazením si svátečního času na celý koncert. Vždyť vaše dítě se na něj připravovalo dlouhé týdny a měsíce a je potřeba, aby mělo vlastní názor na porovnání výkonů třeba i „zezadu“ ze zákulisí. Reakci i na jiná vystoupení očekává po koncertě také od vás – nejen samozřejmou pochvalu za svůj výkon.

Prosím, zkuste na tyto věci myslet při plánování další návštěvy koncertů. Vězte, že my zase na oplátku intenzivně diskutujeme o „snesitelné“ délce koncertů a jejich zajímavé dramaturgii. Na závěr moje připomínky jedno porovnání: Z divadelního představení (nebo i z hokejového utkání žáků) také nemůžete odejít hned po poslední replice vašeho dítěte (příp. po jeho usazení na střídačku). Zůstaňte s námi „fandit“ až do konce. Děkuji.

Karel Šust

Není noc jako noc aneb Noc divadel podruhé

Už podruhé se letos Jesličky připojily k Noci divadel. K projektu, který spojuje soubory napříč Evropou.

Třetí listopadovou sobotu se tak i v našem divadle hrálo a hrálo. Na diváky, kterých si v průběhu večera do sálu našlo cestu o poznání víc než loni (milovníky čísel snad potěší odhadovaná návštěvnost kolem 160 lidí), čekalo pět vystoupení (Don Quijote, Malá kočičí hra, Holky Elky, Kupé story a Muž pěti sester) doplněných energií nabitým dvouhodinovým koncertem střezinského orchestru STO-HK.

Opona se otevřela v pět hodin večer. Poslední potlesk se sálem nesl ještě asi čtvrt hodiny po půlnoci.

Ovšem zábava ve foyeru, který ozvláštnila výstava našich výtvarníků a na baru, trvala mnohem, mnohem déle.

Podtrženo, sečteno, je za námi další vydařená akce, kdy to v Jesličkách zase žilo a vřelo! Krom toho i tento večer se připojil k sérii benefičních akcí, jimiž se hradecké Jesličky snaží podpořit ústecký Činohrák.

**Jaroslav Pokorný,
za LDO, Jesličky**

Holky Elky se během Noci divadel hrály ve zkušebně Jesliček a dopadlo to na výbornou. Foto: Jan Novotný

Upekli obrovský dort. Tancem

Tanečníci ze ZUŠ Střezina napekli v polovině října pestrobarevné představení, které potěšilo děti v hledišti hradecké filharmonie. Pekli, pekli až upekli – to je název asi hodinového baletního představení, v němž ukázali své umění. Předvedli se jako jahůdky, bonbon-

ky, čokoláda, mouka i vajíčka, aby se pak změnili v obrovský dort.

Tančilo jich několik desítek a odměnou jim byl potlesk a smích malých diváků. Představení se tančilo už podruhé, premiéra mělo na konci května.

Jitka Hodasová

Peciválek k tanci i jídlu

Peciválky jsou dobré buchtíčky, ale také třeba dětský folklorní soubor, rodící se u nás na Střezině, který dostal podle nich jméno – **Peciválek**.

Zdá se vám to jméno nedůstojné pilných tanečníků a neúnavných hudebníků?

Ale kdepak, každý dobrý kumštýř si občas rád zaleze na pec, napucne se dobrými buchtíčkami a přečte si rád humorné pohádky či vyprávěnky. Zvláště na vánoce....

Rádi uvítáme nové členy ve věku 6 - 12 let. Starší děti (3. - 5. ročník) má hodinu v pondělí 16.10 - 16.55, mladší děti (1. - 2. ročník) ve středu 16.10 - 16.55. Děkujeme a těšíme se na spolupráci: za taneční složku – Klára Blažková.

Eva Černíková za hudební obor, malou a velkou muziku

Blíží info na tel.: 776 884 126, 776 884 126, 605 142 967

Peciválky:

1 kg polohrubé mouky, 200 g cukru, 200 g másla, 1 vanilkový cukr, 50 g kvasnic, trocha mléka, sůl, perník na strouhání, staročeský sirob (můžeme použít i pampeliškový med). **Náplň:** maková. Uděláme kvásek a zaděláme tužší těsto. Děláme bochánky s náplní máku o velikosti menších koblih, které upečeme. Třetí až čtvrtý den bochánky dáme na pařák, napaříme a narovnáme do mísy a zasypeme strouhaným perníkem. Rozehřejeme máslo s několika lžicemi sirobu nebo pampeliškového medu až se s tukem spojí, peciválky v míse zalijeme. Je to výborné, velice chutné a velmi syté.

Jesličky – místo, kde to žije divadlem

Posílení o jednu novou učebnu, dvě nové tváře, herce Petra Vrběckého a Jiřího Krtičkovou, a s příslibem pozvolných oprav naší budovy, vstoupili jsme do další divadelní sezony.

A jak už je v Jesličkách zvykem, ostrým startem a v pěkném tempu. Od září máme za sebou jeden politicko-satirický kabaret, benefiční akce na podporu hereckých kolegů z Činohráku v Ústí nad Labem, Noc divadel, první premiéru – Jako královny, jednu derniéru – Zdravý nemocný, dvě herecké ceny z divadelní přehlídky v Chlumu nad Cidlinou (Marika Etrichová a Josef J. Kopecký za role v insce-

naci Marionety), tři zájezdová vystoupení, dvacet představení, jeden nový pořad s názvem Krmelec a přípravu rekordního počtu studentů, hlásících se na umělecké školy.

V hodinách tvůrčího psaní finišuje první vydání exkluzivního jesličkovského občasníku, v kterém laskavý čtenář najde neuvěřitelně uvěřitelné zprávy z našeho zákulísí.

O nedostatek témat nikdo nemá strach. Ta hlavní vřava nás totiž teprve čeká. Program s Novým rokem začíná tloustnout. Představení přibývá a premiéra bude střídát premiéru. Hned v lednu nás Pepa

Jako královny – premiéra.

Kopecký spolu s A. P. Čechovem zavede do Višňového sadu, začátkem února přidá odvážnou kabaretní show Kostlivců v sílonkách. Následovat ho budou další. Jan Dvořák se svým SPD vyřkne Předposlední soud, náš student Karel Pešek představí Deset malých černoušků, Monika Janáková Bezkylikáté, a Jola Brannýková Bohy. Tak by se dalo pokračovat měsíc po měsíci. K tomu nám vypukne pravidelný maraton soutěží a přehlídek. Prostě divadlo dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu. Co víc si přát?

Jaroslav Pokorný za LDO, Jesličky

SMS zpravodajství ze Střeziny

Počet žáků roste

Trochu jsme si zahráli na statistiky a zjistili jsme, že svět čísel nám je v tomto směru nakloněný. Za posledních 5 let jsme v celkových součtech „narostli“ o 215 hlav. Letošní stav je 2083 žáků. To nás samozřejmě těší, svědčí to o tom, že svoji práci neděláme zase tak špatně a že děti přeci jen dávají přednost počítači přednost i ušlechtilějším věcem.

Výtvarníci přinesou Vánoce do galerie Automat

Od 1. do 19. prosince v prvním podlaží hradecké studijní a vědecké knihovny budou vystavovat žáci výtvarného oboru. Návštěvníci budou moci shlédnout to nejlepší, co se urodilo během podzimu 2014, tedy nejen obrazy vytvořené klasickými technikami, ale také ukázky počítačové grafiky a fotografování. Další jejich práce budou k vidění v Informačním centru na Gočárově třídě od 1. prosince až do 2. ledna.

Střezina účinkuje v programu Putování za Ježíškem

Putování za Ježíškem, které pořádá hradecké Adalbertinum, bude zakončeno adventními koncerty v Městské hudební síni. Mezi účinkujícími nebudou chybět žáci i učitelé ZUŠ Střezina. Kdy se na ně můžete přijít podívat?

Termíny koncertů (začíná se vždy od 16 hodin):

- 7. prosince - Varhanní koncert - účinkují Adam Holeček a Ondřej Vávra ze ZUŠ Střezina
- 14. prosince - Barokní vánoční mše - Novobydžovský chrámový sbor za doprovodu kantorů ZUŠ Střezina
- 21. prosince - Koncert trombonového kvarteta Lucie Houdkové (Strejcové) ze ZUŠ Střezina

Vánoční koncert Akordeon orchestru

Akordeon orchestr při ZUŠ Střezina zve své příznivce i ty, kteří se chtějí adventně naladit, na svůj koncert do Muzea východních Čech na Eliščině nábřeží v Hradci Králové. Tradiční Vánoční koncert se koná 7. prosince v 18 hodin.

Adventní koncert na Novém Hradci

O první adventní neděli 30. listopadu se v kostele sv. Klimenta na Novém Hradci od 18 hodin koná koncert v režii střezinských učitelů. Účinkují: Trombonové kvarteto Lucie Houdkové a Ondřej Vávra – varhany.

Muzikanti ze Střeziny podpoří charitu

Rádi hrajeme pro dobrou věc a tak nemůžeme opominout akci Stromeček splněných přání. Tato akce podporuje hradecký azylový dům pro matky s dětmi. Stromeček se střezinským hudebním doprovodem najdete od 17. do 20. prosince vždy od 15 do 19 hodin. Přijďte a podpořte dobrou věc.

Velká muzika jede do Prahy a Litomyšle

Velká muzika chystá tradiční adventní koncerty s litomyšlským smíšeným sborem KOS a panem dirigentem Milanem Motlem. První koncert proběhne 30. 11. 2014 v Praze v Českém muzeu hudby, kde společně vystoupíme s dětským sborem Ondrášek a ženským sborem FKPS. Dále budeme koncertovat 10. 12. na zámku v Chroustovicích a společný projekt vyvrcholí 15. 12. dopoledním a večerním koncertem v Litomyšli ve Smetanově domě.

Když mráz na prvního prosince, vyschně nejedna studnice

S pranostikami se v prosinci roztrhl pytel. Stejně tak s pozvánkami na všeliká předvánoční vystoupení, která by měla duši vánočně naladit a člověka ve shonu zpomalit. Přijďte se tedy zcela zastavit a potěšit na předvánoční **Ukázkové hodiny nejen pro rodiče** na tanečním oboru. Podrobné rozpis najdete na www.strezina.cz.

Když na Urbana přší, bude mnoho myší

S touto pranostikou souvisí další pozvánka, tentokrát květnová. Ve dnech 22., 24. a 25. května pořádáme další závěrečné představení tanečního oboru v sále FHK a myši zde bude skutečně dost. Název **Strašidelný hrad** napovídá proč.

Stepaři válcovali pohárovou soutěž v Praze

Účastníci dopolední soutěže začátečníků z našeho souboru Fidgety Feet. Foto M. Hejnová

Střezinští stepaři dorazili na pohárovou soutěž ve Sportovní hale Lužiny v Praze v hojném počtu – jelo jich soutěžit 68 a to ve věkovém rozpětí od 8 do 64 let.

Největším úspěchem bylo první místo dětského duetu Gabriely Vítkové a Karoliny Hanišové. Zvítězily v konkurenci osmi soutěžních čísel. A jejich kolegové se nenechali za-

stínit. Dětská sólistka A. Čapková ve své kategorii skončila druhá, slečny z malé skupiny juniorů s choreografií Charleston vybojovaly první místo.

Dopolední soutěž patřila jako vždy začátečníkům a za Střezinu stepovali žáci 2. – 4. ročníku dětí a malá skupina ze druhého ročníku SPD – pracujících. Naše dětské

formace soutěžily mezi sebou, a tak služebně starší skupina přestepovala druhý ročník a vyhrála. Skupina Adults II pod vedením Petra Hejny už porazila kolegy z jiného souboru a obsadila 1. místo.

Odpolední soutěž pro pokročilé stepaře byla již více obsazena a většina souborů si ověřovala svou připravenost na MS. Naše

juniorská formace a také juniorská sólistka M. Hejnová odsadily ve svých kategoriích stříbrné umístění. Choreograficky se na tvorbě soutěžních tanců podíleli oba vedoucí souboru Petr a Lenka Hejnovi a náš talentovaný žák Vojtěch Lopour.

Lenka Hejnová
za taneční obor

POMOZTE NAŠEMU PLESU ZÍSKAT LESK

At' už vyplníte tuto návratku jakkoli, dostane se vám naší bezbřehé vděčnosti. V případě obzvlášť štědrých darů vás budeme velebit během večera prošpikovaného střezinským uměním, legráckami ale i milými překvapeními. Zkrátka – chceme mít ples co nejhezčí a s vaší pomocí to půjde lépe.

Děkujeme!

Jméno žáka:

Učitel:

Ke zdaru školního plesu mohu po zvážení svých možností přispět takto:

1) Finanční částkou Kč.

Tento příspěvek

a) jsem již předal třídnímu učiteli s touto návratkou

b) poukážu do 31. 1. 2015 na účet Klubu ZUŠ Střezina (č.ú. 40011724/6100) s tímto variabilním symbolem:

c) doručím v hotovosti do kanceláře školy

2) Věcným darem do tomboly:

Uvedený dar

a) jsem již předal třídnímu učiteli s touto návratkou

b) doručím osobně do kanceláře J. Hodasové v 1. patře budovy Jih nebo do učebny č. 22 na Střezinu nejpozději do 31. 1. 2015

c) si můžete vyzvednout na adrese:

3) Pomůžu s organizací tomboly, radou, nápadem, tipem na štědrého sponzora

telefon:

Střezině se narodil nový orchestr SSO a už slaví úspěchy

Smiling Strings Orchestra

Muzika, pohoda, hory a na závěr ovace vestoje po koncertu v kostelíku. To by se dalo napsat za rovníčko příkladu soustředění v Králíkách plus koncert střezinského orchestru SSO, který je vlastně ještě v koje-

neckém věku. Narodil se totiž letos v květnu, vede ho Mikuláš Ježek a překlad zkratky zní Smiling Strings Orchestra. Čítá zatím patnáct muzikantů ve věku 10 až 16 let. Úspěch v králíckém kostele nebyl první, orchestr se dobře uvedl na červnovém zájezdu v Chorvatsku a na koncertě v kapli Na Rožberku. Letos v listopadu strávili malí muzikanti víkend v Poutním domě v Králíkách. Pochvalovali si krásné prostředí, hory i nádherný výhled, soustředění se zkrátka povedlo ve všech směrech. Příjemnou tečkou byl nedělní koncert v tamním kostelíku, který předčil všechna očekávání. SSO si přišlo poslechnout asi sto lidí a nakonec všichni tleskali ve stoje. Děti si to zasloužily, hrály těžké věci a posluchači to ocenili.

Jitka Hodasová

Koncert v kostele v Králíkách měl úspěch.

Úspěch v soutěži „ČTYŘI RUCE NA KLÁVESÁCH“

Vendula Holanová a Jana Kynkorová ze třídy T. Malířové reprezentovaly Střezinu na soutěži „Čtyři ruce na klávesách“.

Soutěž se koná jednou za tři roky v Karlových Varech. Po výborném výkonu v národním kole (21. 11. 2014) získaly holky první místo s postupem do mezinárodního kola, které se konalo druhý den a na němž se s českými vítězi utkaly klavírní páry z Německa. Z tohoto mezinárodního kola holky přivezly stříbro a kromě diplomu a dárků taky spoustu zajímavých a cenných zkušeností.

Tereza Malířová, za hudební obor

Momentky ze střezinských plesů minulých

Předtančení ve střezinské režii.

Rozvášněný hudebník.

Ve frťanovém kole štěstí si plesovní návštěvníci i na panáka přišli.

Tombola byla tradičně plná hodnotných cen.

Tančilo a bavilo se až dlouho přes půlnoc.